

لغزش در فهم معنای «ان»

و

متترجمان

مرتضی کرباسی

مقدمه:

اهمیت درک صحیح و عمیق از ادبیات قرآن کریم، در فهم و تحرصیل معانی آیات آن، نزد قرآن پژوهان، روشن است. از این روی، در طول بیش از هزار سال، مفسران فریقین، بخشی از تفسیر خود را به بیان مدلول لغات، ارتباطات نحوی و صرفی و نکات معانی و بیان در آیات قرآن اختصاص داده اند. از این میان، سهم علم نحو بسیار عظیم است، تا آن جا که بسیاری از نحویان، کتابهای اعراب القرآن نوشته و در آن، به کندوکاو در باب ترکیب و اعراب تک آیات قرآن پرداخته اند. ادبیانی از قدیم و جدید، همچون مکی بن ابی طالب، ابن اثباری، عکبری، زمخشri و ابوحیان در تفاسیر خود، محیی الدین الدرویش، محمود صافی و دیگران، همگی کوشیده اند تا همه، یا بخشی از آیات قرآن کریم را تجزیه و ترکیب کنند.

برای پی بردن به قدر و منزلت اعراب القرآن، کافی است به ترجمه های فارسی قرآن کریم، در گذشته و حال سری بزنیم و ببینیم که بخشی از اشتباها و اختلافات متترجمان، ناشی از غفلت آنان از نکات بسیار ساده نحوی و یا ضعف ایشان در ادبیات قرآن کریم است.

در مواردی، «ما»ی موصولة شرطیه را به «ما»ی نافیه معنی کرده اند. چه بسیار «ان» مخففه از ثقلیه را به معنای «ان» وصلیه گرفته اند. گاه یک تمیز را مفعول له فرض کرده و چه بسا «باء» تعدیه ای را نشناخته و بدین سبب فعلی را لازم آورده اند.

نوشتار حاضر، از دو بخش تشکیل می شود.

۱. بحث کوتاه نحوی درباره ماهیت «ان» مخففه از ثقیله، موارد کاربرد و راه تشخیص آن.
۲. بررسی ترجمه «ان» مخففه از ثقیله در میان متelman معاصر.

ماهیت «ان» مخففه از ثقیله، موارد کاربرد و راه تشخیص آن

تشخیص «ان» مخففه از ثقیله از انواع دیگر آن، چندان مشکل نیست. وقتی «ان» (از ادات تحقیق و تاکید) بدون تشدید ادا شود، نحویان گویند آن تخفیف یافته است. در آن هنگام معنای «ان» تفاوت نمی یابد، اما شکل ظاهری و نحوه عمل آن تغییر می کند. «ان» مخففه از ثقیله، برخلاف آن، هم برسر جملات اسمیه وارد می شود و هم فعلیه. عمل آن در جملات اسمیه، نادر است، اما نایاب نیست. تنها مثال آن در قرآن کریم آیه ۱۱ سوره هود است: *إِنْ كَلَا لَمَا لَيُوقِنُّهُمْ*. (به تخفیف آن و لاما بنابر قرائت نافع وابن کثیر، هردو از قراء سبعه).

موارد اهمال «ان» مخففه و عدم عمل آن در جملات اسمیه، بیشتر از اعمال آن است. ازجمله آیه: *إِنْ هَذَا نَسَاحَرَان* (طه - ۶۲) که در صورت عمل کردن «هذین» خوانده می شد.^۱ با آن که «ان» مخففه از ثقیله، برخلاف آن، برسر جملات فعلیه بسیار وارد می شود، لیکن در این موارد، همواره، اهمال می شود و عمل نمی کند.^۲

برخلاف این نظر مشهور، دونظر مشابه وجود دارد:

۱. از آن زمخشری است. وی، «ان» مخففه از ثقیله را در ضمیر شأن مذوف، عامل می داند و خبر «ان» را جملیه فعلیه می پندارد. البته این رأی او در تفسیر کشاف است.^۳ اما نظر وی در کتاب نحوی اش: «الفصل»، مانند مشهور است.

۲. ابوالبقاء عکری است.^۴ وی نیز، به اعمال «ان» مخففه معتقد است و اسم آن را ضمیری مناسب با فاعل جملیه فعلیه می دارد.^۵

فعلی که «ان» مخففه از ثقیله برآن داخل می شود، باید از افعال ناسخ مبتدا باشد. مانند افعال ناقصه (کان)، افعال مقابله (کاد) و افعال قلوب (وجود، ظن)، ومثالهای «ان» مخففه در قرآن کریم، همگی از همین چهار فعل می باشند.^۶

نشانه مشترک «ان» مخففه از ثقیله، در جملات اسمیه و فعلیه، وجود یک لام مفتوح بعداز «ان» می باشد. این شاهد، به اندازه ای قابل اطمینان است که نحویان، نحویان و مفسران ادیب، تاکید می کنند:

«هرجا پس از ان، لام مفتوحه یافتید، حکم کنید که «ان»، مخففه از ثقیله است.»^۷

این که این لام مفتوحه، لام ابتدائی است، یا قسم دیگر، در میان نحویان اختلاف است، اما همه اتفاق دارند که فایده لام مفتوحه این است که «ان» مخففه (به معنای تحقیق و تاکید مضمون جمله) با «ان» نافیه مشتبه نشود، زیرا پس از «ان» نافیه هیچ گاه لام مفتوحه نمی‌آید. یادآوری: نحویان کوفی، تخفیف این را نمی‌پذیرند و در تمام مثالهای «ان» مخففه، «ان» را از نوع نافیه دانسته و لام مفتوح موجود در جمله را به معنی «الا» استثنای می‌گیرند. مثلاً آیه: «وَانْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ ضَلَالٍ مُّبِينٍ» (آل عمران: ۱۶۴) را به معنای: «ما کانوا من قبل الا فی ضَلَالٍ مُّبِينٍ» می‌دانند البته این تقدیر، در تمام مثالهای «ان» مخففه جاری نیست، اگرچه در برخی از تفاسیر عربی و فارسی در ذیل بعضی از آیات، «ان» مخففه، به کار گرفته شده است.

بررسی «ان» مخففه از ثقیله در میان مترجمان معاصر

در ۲۴ آیه از قرآن کریم «ان» مخففه از ثقیله آمده است. البته بنابر روایت حفص از عاصم. این آیات، عبارتند از: ۱. بقره ۱۴۲ و ۲. ۳. آل عمران ۱۶۴ و ۴. ۵. انعام ۱۵۶. اعراف ۱۰۲. ۶. یونس ۷. ۲۹ و ۸. یوسف ۳ و ۹۱ و ۹. ۹. حجر ۷۸. ۱۰ و ۱۱. ۱۲. اسراء ۷۳ و ۷۶ و ۱۰۸. ۱۳. طه ۱۴. ۶۳. مومنوں ۱۵. ۳۰. فرقان ۴۲ و ۱۶. ۱۷. شعراء ۹۷ و ۱۸۶. ۱۸. قصص ۱۰. ۱۹. روم ۴۹ و ۲۰. ۲۱. صفات ۵۶ و ۱۶۷. ۲۲. زمر ۵۶. ۲۳. ۲۴. ۲. قلم ۵۱.

به جز آیه ۶۲ سوره طه، در بقیه موارد «ان» مخففه برسر فعل درآمده است. شواهد و نشانه هایی که برای «ان» مخففه از ثقیله ذکر کردیم، در تمام ۲۴ آیه موجود است. علاوه بر این، نحویان معاصر، همچون محبی الدین الدرویش و محمود صافی، در کتابهای اعراب القرآن خود، در ذیل تک تک این آیات تذکر داده اند:

«ان» مخففه از ثقیله است. همچنین در تفاسیری مانند تبیان، مجمع البیان، بحرالحیط و کشاف کمابیش این تذکر آمده است.

حال به بررسی ترجمه این آیات در میان مترجمان معاصر و برخی از تفاسیر فارسی می‌پردازیم. در این بررسی، ۱۲ ترجمه و ۴ تفسیر فارسی مورد نظر بوده است. ترجمه‌ها: ترجمة أقايان علينقی فیض الاسلام، عباس مصباح زاده، مهدی الهی قمشه‌ای، زین العابدین رهنما، شیخ محمود یاسری (به تصحیح مرحوم شعرانی)، محمد کاظم معزی، ابوالقاسم پاینده، عبدالحمد آیتی، محمد باقر بهبودی، جلال الدین فارسی، جلال الدین مجتبوی، محمد خواجهی. تفاسیر: تفسیر روان جاوید اثر مرحوم میرزا محمد ثقفی تهرانی، تفسیر نمونی به قلم

جمعی از نویسنده‌گان، منهج الصادقین، اثر مرحوم ملافتح الله کاشانی، و تفسیر شریف لاھیجی، اثر مرحوم بهاءالدین محمد شریف لاھیجی با تصحیح و مقدمه دکتر محمد ابراهیم آیتی.

در ترجمه آیاتی که در آنها «ان» مخففه از ثقیله آمده است، کلماتی مانند: همانا، هرآینه، بدرستی که، به تحقیق، به یقین، بی شک، بی تردید و نظایر آن صحیح اند. اما چه بسا مترجمان در ترجمه برخی از این موارد، تعبیراتی نظری اگرچه، هرچند و مانند آن اورده اند. این گونه ترجمه، نشان می‌دهد که مترجم «ان» را از نوع شرطیّه وصلیه دانسته است، حال آن که به یقین در قرآن «ان» وصلیه، به معنای «اگرچه، هرچند»، نیامده است.^۴ (هرچند لو وصلیه بسیار است مانند: *وما اکثر النّاس ولو حرصنَت بِمُؤْمِنِينَ*).

نیز هیچ گاه پس از «ان» وصلیه، لام مفتوحه نمی‌آید، درحالی که در ۲۴ آیه مورد نظر لام مفتوحه موجود است. اساساً «ان» و «لو» وصلیه از جنس «ان» و «لو» شرطیه می‌باشد که گوینده، به هیچ وجه، قصد ندارد برای آنها جواب شرطی بیاورد. از آن جا که این گونه سخن گفتن به فنون معانی و بیان مربوط می‌شود، عالمان علم بلاغت (ونه تحویان) از آن بحث می‌کنند و در کتب معانی و بیان برای آن مثال‌هایی مانند «زید و ان کثر ماله بخیل» می‌آورند.^۹ دقت در نوع مثال‌های «ان» وصلیه و نیز اوصاف «ان» مخففه روشن می‌سازد که در این ۲۴ آیه قرآن کریم «ان» از نوع مخففه و برای تأکید مضمون جمله است. اگر در این آیات (بنا به فرض) «ان» وصلیه به کار رفته باشد، مترجمان می‌باید در ترجمه تمام آنها از عبارات «گرچه» و «هرچند» استفاده کنند، درحالی که برخی از مترجمان بعضی از آیات را به صورت وصلیه معنی کرده اند. عجیب تر اینکه، گاهی یک آیه را که در دو سوره قرآن به کار رفته است، به دو گونه مخففه و وصلیه ترجمه کرده اند. مانند: ترجمه آقای مصباح زاده در آیه «وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین» (آل عمران: ۱۶۴) و (جمعه: ۲).

و نیز ترجمه همین آیه در تفسیر روان جاوید در دو سوره مختلف، به دو صورت متفاوت انعام شده است.

از میان مترجمان معاصر، مرحوم فیض الاسلام و آقایان بهبودی و مجتبی، هیچ کدام از آیات ۲۴ گانه را به صورت وصلیه ترجمه نکرده اند، هرچند در مواردی نیز از کلمات تحقیق استفاده نکرده وجهت روانی ترجمه، آن را بدون تأکید اورده اند. ازجمله: در ترجمه آیه ۴۲ سوره فرقان.

کسانی که در تمام این آیات، کلمه تأکید را اورده و «ان» را مخففه معنی کرده اند، مرحوم

شريف لاهيجي در تفسير شريف لاهيجي ومرحوم ملافتتح الله كاشاني در تفسير منهج الصادقين می باشند. حتى مرحوم ابوالفتوح رازى، که در اکثر موارد، تذکر می دهد که وجود لام مفتوحه دليل آن است که «ان» مخففه از ثقيله است، در مواردي «ان» را به صورت وصليه ترجمه کرده است.^{۱۰}

از اين مترجمان ومساران که بگذریم، بقيه مترجمان معاصر، برخی از آيات را وصليه وباقی را صحيح ترجمه کرده اند، گرچه، گاهی در ترجمه «ان»، از کلمات تاكيد استفاده نکرده اند. آقایان فارسي^۹ مورد، مصباح زاده وپایinde هرکدام ۸مورد، رهنما ۷مورد، تفسير نمونه ومعزى ۶مورد، ياسري، خواجهي وآيتى هرکدام ۵مورد، الهى قمشه اى^۴ ۴مورد وتفسير روان جاويid در ۳مورد «ان» مخففه را به وصليه ترجمه کرده اند.

اکنون به ترجمة آيات موردنظر می پردازيم ودر ذيل هر آيه نحوه ترجمة هریک از مترجمان را متذکر می شویم.

۱. وَانْ كَانْتْ لِكَبِيرَةِ الْأَعْلَى عَلَى الَّذِينَ هُدِيَ اللَّهُ. (بقره: ۱۴۳)

و بي شک (تفییر قبله) بسیار گران بود مگر برآنان که خداوند هدایتشان کرد. بهبودی، مجتبوی، فيض الاسلام، کاشانی، لاهيجي ومعزى مخففه معنی کرده اند. الهى قمشه اى بدون تاكيد، ترجمه کرده است. مصباح زاده، آيتی، فارسي، خواجهي، رهنما، پایinde، ياسري، تفاسير نمونه وروان جاويid وصليه معنی کرده اند.

۲. وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَكُمْ وَانْ كَنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الظَّالِمِينَ. (بقره: ۱۹۸)

اورا ياد کنيد که شما را راه نمود وهر آينه پيش از آن (هدايت) از گمراهان بوديد. مجتبوی، بهبودی، فيض الاسلام، کاشانی ولاهيجي مخففه معنی کرده اند. آيتی، الهى قمشه اى، خواجهي وپایinde بدون تاكيد ترجمه کرده اند. مصباح زاده، فارسي، رهنما، پایinde، معزى وتفاسير نمونه وروان جاويid وصليه معنی کرده اند.

۳. وَانْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ. (آل عمران: ۱۶۴)

درحالی که به يقين پيش از آن در گمراهی آشکاري بودند. بهبودی، فيض الاسلام، مجتبوی، کاشانی ولاهيجي مخففه معنی کرده اند. معزى، پایinde، رهنما، مصباح زاده، الهى قمشه اى، ياسري، فارسي، خواجهي، آيتی، وتفاسير روان جاويid ونمونه وصليه ترجمه کرده اند.

تذکر: «واو» در این آیه و آیات ۳ و ۹۱ سوره یوسف و ۲ سوره جمعه ممکن است «واو» حالیه نباشد.

۴. ان تقولوا انما انزل الكتاب على طائفتين من قبلنا وان كنَا عن دراستهم لغافلين.

(انعام: ۱۵۶)

تا نگویید که تنها بر دو طائفه (يهود ونصارى) پیش از ما کتاب (تورات وانحیل) فرستاده شد وهرآینه ما از تعلیم ویادگیری آنان بی خبر بودیم.

مجتبوی، مصباح زاده، یاسری، کاشانی، لاھیجی وتفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

بهبودی، الهی قمشه ای، معزی، فارسی، آیتی، فیض الاسلام وتفسیر نمونه، بدون تاکید ترجمه کرده اند.

خواجهی، رهتما وپاینده وصلیه معنی کرده اند.

در این آیه و آیه بعد (اعراف: ۱۰۲) ترجمه «ان» به صورت وصلیه، جدائی از اشکال نحوی، اساساً معنای محَصُّل ومفهومی ندارد.

۵. وما وجدنا لاكثرهم من عهد وان وجدنا اكثراهم لفاسقين. (اعراف: ۱۰۲)

از بیشتر آنان پیمان (استواری) ندیدیم وهمانا اکثر آنان را تبهکار یافتیم.

لاھیجی، کاشانی، رهتما، فیض الاسلام، مجتبوی وتفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

یاسری، الهی قمشه ای، پاینده، معزی، خواجهی، آیتی، بهبودی، فارسی وتفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

مصباح زاده وصلیه معنی کرده است و به این ترتیب معنای آیه واژگون شده است.

۶. فکفى بالله شهيدا بيتنا وبينك ان كنَا عن عبادتكم لغافلين. (يونس: ۲۹)

پس خداوند برای گواهی میان ما وشما (در اینکه) بی شک ما از پرستشتن بی خبر بودیم، کافی است.

لاھیجی، مجتبوی، یاسری، خواجهی، کاشانی ورهنمای مخففه معنی کرده اند.

آیتی، فیض الاسلام، معزی، مصباح زاده، الهی قمشه ای، پاینده، فارسی، بهبودی وتفاسیر روان جاوید ونمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۷. وان كفت من قبله لمن الغافلين. (یوسف: ۳)

حال آن که به یقین پیش از آن (وحی) از بی خبران بودی (واین داستان را نمی دانستی).

لاهیجی، مجتبیوی، مصباح زاده، بهبودی، کاشانی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

آیتی و فیض الاسلام بدون تاکید ترجمه کرده اند.

رهنما، الهی قمشه ای، یاسری، پاینده، معزی، فارسی، خواجوی و تفسیر نمونه وصلیه معنی کرده اند.

۸. قالوا تَالَّهُ لَقِدْ أَثْرَى اللَّهُ عَلَيْنَا وَانْ كَنَّا لظَّلَّمِينَ. (یوسف: ۹۱)

(برادران یوسف) گفتند: به خدا سوگند که خدا تورا بربما برتری داد، حالی که ما به یقین لغشکار بودیم.

بهبودی، مجتبیوی، مصباح زاده، فیض الاسلام، کاشانی، لاهیجی، یاسری، معزی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

آیتی، الهی قمشه ای، فارسی، خواجوی، پاینده و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.
رهنما، وصلیه ترجمه کرده است.

۹. وَانْ كَانَ اصحابُ الْإِيَّكَ لظَّالِمِينَ. (حجر: ۷۸)

وهمانا مردم (سرزمین) ای که ستمکار بودند.

بهبودی، مجتبیوی، فیض الاسلام، رهنما، لاهیجی، کاشانی و تفاسیر نمونه و روان جاوید، مخففه معنی کرده اند.

الهی قمشه ای، آیتی، خواجوی و یاسری بدون تاکید ترجمه کرده اند.
فارسی، مصباح زاده و معزی وصلیه معنی کرده اند.

۱۰. وَانْ كَادُوا لِيَفْتَنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَنَا إِلَيْكَ. (اسراء: ۷۳)

همانا نزدیک بود که تورا از آنچه برتو وحی کردیم بلغزانند.

مصطفی زاده، لاهیجی، مجتبیوی، فیض الاسلام، کاشانی، یاسری، معزی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

رهنما، الهی قمشه ای، خواجوی، فارسی، آیتی، بهبودی، پاینده و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۱۱. وَانْ كَادُوا لِيَسْتَفْزُونَكَ مِنَ الارضِ لِيَخْرُجُوكَ مِنْهَا. (اسراء: ۷۶)

همانا نزدیک بود تورا از سرزمین برانگیزانند (شهر را برتو نامن کنند) تا تورا از آن بیرون کنند.

مجتبیوی، فیض الاسلام، کاشانی، یاسری، معزی، مصباح زاده، لاهیجی و تفسیر روان

جاوید مخففه معنی کرده اند.

الهی قمشه ای، رهنا، خواجهی، فارسی، آیتی، بهبودی، پاینده و تفسیر نمونه بدون تاکید
ترجمه کرده اند.

۱۲. ان کان وعد ربنا لمفعولا. (اسراء: ۸)

به یقین و عده پروردگار ما انعام شدی است.

معزی، لاهیجی، کاشانی، الهی قمشه ای، فیض الاسلام، مصباح زاده، یاسری، رهنا،
مجتبی، خواجهی، بهبودی، فارسی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.
پاینده، آیتی و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۱۳. قالوا ان هذان لساحران. (طه: ۶۳)

گفتند: بی تردید این دو جادوگرند.

پاینده، الهی قمشه ای، رهنا، خواجهی، آیتی و فارسی بدون تاکید ترجمه کرده اند.
lahijي، کاشانی، فیض الاسلام، مجتبی، بهبودی، مصباح زاده، یاسری، معزی و تفاسیر
نمونه روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

در آیات شماره ۱۰، ۱۱، ۱۲، هیچ کدام از مترجمان «ان» را وصلیه نگرفته اند.

۱۴. وان کنان ملبتین. (مومنون: ۳۰)

ویقیناً ما آزمایش کننده ایم.

معزی، الهی قمشه ای، فیض الاسلام، مصباح زاده، یاسری، کاشانی، لاهیجی، مجتبی،
بهبودی و تفاسیر نمونه روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

آیتی، خواجهی و پاینده بدون تاکید ترجمه کرده اند.

آقای فارسی، وصلیه معنی کرده اند. در این آیه نیز، ترجمه «ان» به صورت وصلیه
(گرچه) معنای آیه را واژگون و غیرمحصل می کند.

۱۵. ان کاد لیضلنا عن الہتنا لولا ان صبرنا علیها. (فرقان: ۴۲)

هر آینه نزدیک بود مارا از (پرستش) خدایانمان گمراه کند، اگر بر آنها استقامت
نمی کردیم.

مصباح زاده، کاشانی، لاهیجی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

یاسری، فیض الاسلام، الهی قمشه ای، پاینده، معزی، مجتبی، خواجهی، بهبودی، آیتی
و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۱۶. تالله ان کنان لفی ضلال مبین. (شعراء: ۹۷)

به خدا سوگند همانا در گمراهی آشکاری بودیم.

یاسری، فیض الاسلام، مصباح زاده، معزی، مجتبوی، کاشانی، لاهیجی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

الهی قمشه ای، پاینده، آیتی، خواجوی، بهبودی، فارسی و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۱۷. وَإِنْ نَظَرْنَا مِنَ الْكَاذِبِينَ. (شعراء: ۱۸۶)

وهمانا تورا از دروغگویان می دانیم.

معزی، فیض الاسلام، مصباح زاده، یاسری، مجتبوی، لاهیجی، کاشانی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

الهی قمشه ای، پاینده، بهبودی، فارسی، خواجوی، آیتی و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۱۸. إِنْ كَادَتْ لِتُبَدِّيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبَهَا. (قصص: ۱۰)

اگر دلش را استوار و محکم نمی داشتیم هرآینه نزدیک بود آن (را) را افشا کند.

مجتبوی، مصباح زاده، یاسری، کاشانی، لاهیجی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

فیض الاسلام، الهی قمشه ای، پاینده، معزی، خواجوی، آیتی، فارسی، بهبودی و تفسیر نمونه بدون تاکید ترجمه کرده اند.

۱۹. وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ مُلْبِسِينَ. (روم: ۴۹)

وهمانا پیش از آنکه (باران) برایشان نازل شود، پیش از (امدن) آن (ابر) نامید بودند.

الهی قمشه ای، فیض الاسلام، مجتبوی، لاهیجی، کاشانی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

بهبودی بدون تاکید ترجمه کرده است.

پاینده، یاسری، آیتی، خواجوی، فارسی، مصباح زاده، معزی و تفسیر نمونه وصلیه معنی کرده اند.

۲۰. قَالَ تَالِلَهُ أَنْ كَدَتْ لِتُرَدِّيْنِ. (صافات: ۵۶)

گفت: به خدا قسم هرآینه نزدیک بود مرا هلاک کنی.

فیض الاسلام، مجتبوی، مصباح زاده، کاشانی، لاهیجی، معزی مخففه معنی کرده اند.

الهی قمشه ای، خواجوی، فارسی، آیتی، بهبودی، یاسری، پاینده و تفسیر نمونه بدون تاکید

ترجمه کرده اند.

۲۱. وان کانوا لیقولون. (صفات: ۱۶۷)

یقیناً می گفتند.

فیض الاسلام، الهی قمشه ای، بهبودی، مجتبوی، یاسری، کاشانی، لاھیجی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

خواجوی و تفسیر نمونه بدون تأکید ترجمه کرده اند.

آیتی، فارسی، مصباح زاده و پاینده وصلیه معنی کرده اند.

آقای محمدکاظم معزی به هردو صورت مخففه و وصلیه ترجمه کرده است.

۲۲. ان تقول نفس یا حسرتی علی ما فرطت فی جنب الله وان كنت ملن الساخرين.

(زم: ۵۶)

[پیش از آن] که کسی گوید: افسوس برآنچه درباره خدا کوتاهی کردم و هرآینه من از مسخره کنندگان بودم.

یاسری، مصباح زاده، مجتبوی، کاشانی، لاھیجی و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

فیض الاسلام، الهی قمشه ای، پاینده، آیتی، فارسی، خواجوی، بهبودی و تفسیر نمونه بدون تأکید ترجمه کرده اند.

۲۳. وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین. (جمعه: ۲)

ترجمه: حال آن که یقیناً پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند.

فیض الاسلام، مصباح زاده، مجتبوی، کاشانی، لاھیجی و تفسیر روان جاوید مخففه ترجمه کرده اند.

خواجوی و بهبودی بدون تأکید ترجمه کرده اند.

الهی قمشه ای، آیتی، فارسی، یاسری، معزی، پاینده و تفسیر نمونه وصلیه معنی کرده اند.

۲۴. وان یکادالذین کفروا لیز لقونک بابصارهم لَا سمعوا الذکر. (قلم: ۵۱)

آن گاه که کافران قرآن را می شنوند، هرآینه نزدیک است تورا چشم [زخم] بزنند.

لاھیجی، کاشانی، فیض الاسلام، معزی، بهبودی، مجتبوی، مصباح زاده و تفسیر روان جاوید مخففه معنی کرده اند.

الهی قمشه ای، یاسری، پاینده، فارسی، آیتی، خواجوی و تفسیر نمونه بدون تأکید ترجمه کرده اند.

آقای بهاءالدین خرمشاهی، در مقاله «اصطلاحات قرآنی در محاوره فارسی» این آیه را وصلیه معنی کرده است.^{۱۱}

۱. مثالهای قرآنی دیگر عبارتند از: ان کلَّ لَا جمِيع لَدِيْنَا مَحْضُورُون (یس: ۳۲)، بنابر قرائت غیرعاصم، حمزه وابن عامر. ان کلَّ ذلِكَ لَمَّا مَتَاع الْحَيَاة الدُّنْيَا (خرف: ۳۵)، بنابر قرائت غیرعاصم وحمزه. ان کلَّ نَفْسٌ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظ (طارق: ۴)، بنابر قرائت غیرعاصم وحمزه وابن عامر.

۲. «مفنى اللبيب»، ابن هشام انصاری تحقیق ماذن مبارک ودیگران، ج ۱/۳۷؛ «نحو وافی»، عباس حسن، ج ۱/۶۱۲.

۳. «الکشاف»، زمخشیری، ج ۱/۴۲۶ و ج ۲/۸۱. در واقع نظر زمخشیری آن است که «ان» مخففه از ثقلیه، برجمله فعلیه وارد نشده است، بلکه هنوزهم در جمله اسمیه عمل کرده و اسم «ان» مخففه، ضمیر شان مذوف است.

سید محمود آلوسی، در تفسیر خود، نظر زمخشیری وکبری را به نحویان پیشتر، چون مکی بن ابی طالب (متوفی ۴۲۷ق) نسبت می دهد. آن گاه از قول ابی حیان غرناطی، نحوی مشهور، ردی براین دو قول غیرمشهود می آورد. ر. ک.: «روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی»، سید محمود آلوسی، ج ۴/۱۰۲، انتشارات جهان، تهران.

۴. «املاء ما منَّ بِالرَّحْمَنِ»، ابوالبقاء عکبری، ج ۱/۲۱۸ و ج ۲/۱۴۸.

۵. نحویان معاصص، محیی الدین الدرویش و محمود صافی در کتابهای اعراب القرآن خود، در بیان ترکیب جملاتی که در آنها «ان» مخففه به کار رفته است، دارای رای مضطرب وغیر یکسان هستند.

محیی الدین الدرویش در «اعراب القرآن الکریم و بیانه» ج ۲/۴۱۷ و ج ۲/۴۱۷، می گوید: «ان» مخففه از ثقلیه در جمله فعلیه عمل نمی کند و اهمال آن واجب است. در ج ۵/۵۱۲ و ج ۷/۴۷۸، می گوید: اهمال و اعمال آن هردو جایزند. در ج ۷/۲۸۶ و ج ۱۰/۱۸۶، اهمال را بهتر از اعمال می داند. در ج ۶/۹۶ و ج ۶/۵۰۹، آن را قطعاً در جمله فعلیه عامل دانسته، اسم «ان» را ضمیر شان مذوف وخبر آن را جمله فعلیه مذکور می شمارد.

محمود صافی نیز در: «الجدول فی اعراب القرآن و صرفه و بیانه»، ج ۱/۱۲۲ و ج ۱/۹۰ و ج ۲/۲۲ و ج ۱/۹۴، می گوید: «ان» مخففه را در جملات فعلیه واجب الاهتمام می داند (نظر مشهور). در ج ۶/۳۷۸، ج ۸/۲۸۵ و ج ۹/۱۷۷ و ج ۸/۵۸ و ج ۱۴/۲۴۴، «ان» مخففه را عامل دانسته و خبر آن را جمله فعلیه قرار می دهد (نظر زمخشیری). در ج ۷/۵۸ و ج ۱۴/۲۴۴، «ان» مخففه را عامل دانسته واسم آن را ضمیری مناسب با قاعل جمله فعلیه معرفی می کند و جمله فعلیه را خبر «ان» می داند. (نظر عکبری).

۶. سیوطی در «همع الهوامع فی شرح الجوامع»، ج ۱/۱۴۲ می گوید: «ابن مسعود آیه ۵۲ سوره اسراء را به صورت انْ لَبِثْمَ قرائت کرده است.

در این صورت، این مثال خلاف می شود که در آن «ان» مخففه بر فعل غیرتناصح (لیث) وارد شده است. البتہ همه نحویان

اتفاق دارد که بر این مثال، نمی توان قیاس کرد.

۷. به عنوان نمونه ر. ک: «القاموس المحيطه فيروزآبادی؛ «تاج العروس» زبیدی، ذیل ماده «ان»؛ «الاتقان فی علوم القرآن، سیوطی، تحقیق محمد ابوالفضل ابراهیم، ج ۲/۲۰۰؛ «مفہیم الہبی»، ابن هشام، تحقیق مازن مبارک ودیگران، ج ۱/۳۷».

۸. مترجمان معاصر، غیر از آیات ۲۴ کانه ای که در آنها «ان» مخففه از ثقلیه به کار رفته است، در دو مورد دیگر نیز «ان» را به صورت وصلیه معنی کرده اند.

الف: آقایان الهی قمشه ای و خواجهی در آیه ۲۸ سوره نحل: «ان تحرص على هدام فانَ اللَّهُ لَا يهدي من يضلُّ وَمَا لَهُ مِنْ نَاصِرٍ»، «ان» شرطیه را به صورت وصلیه (اگرچه) ترجمه کرده اند، در حالی که «ان» در آن آیه به همان صورت شرطیه می باشد و شاهد آن هم وجود «فاء» در جواب شرطی می باشد.

ب: در آیه ۴۶ سوره ابراهیم: «وقد مکروا مکرهم و عند الله مکرهم و ان کان مکرهم لتنزل منه الجبال» اکثر مترجمان معاصر «ان» را به صورت وصلیه معنی کرده اند، حال آن که «ان» در آن آیه نافیه است. تنها مرحوم فیض الاسلام ونیز تفاسیر روان جاوید و شریف لاھیجی آن را به طور صحیح به صورت نافیه ترجمه کرده اند. البته از میان قراء سبعه، کسانی این آیه را به فتح لام اول در لَتَرْزُلُ خوانده است. بنابر این قرائت «ان» بازهم وصلیه نمی شود، بلکه مخففه از ثقلیه می شود و مرحوم ملافتح الله کاشانی در تفسیر خود آیه مذکور را بنابر این قرائت با ادات تأکید (بدرسی که) ترجمه کرده است.

شیخ طوسی و علامه طبرسی در تفاسیر تبیان و مجمع البیان، کلام مفصلی را از نحوی بزرگ، ابوعلی فارسی، در توضیح و ترکیب آیه بنابر رو قرائت مختلف نقل می کنند که خلاصه آن را در این جا آوردم. همین مطلب در تفسیر مرحوم ابوالفتوح رازی نیز آمده است.

۹. «شرح المختصر علی تلخیص المفتاح»، سعد الدین تفتازانی، تحقیق عبدال تعال الصعیدی، ج ۱/۱۴۶.

۱۰. ابوالفتوح رازی در آیه ۴۹ سوره روم، با آن که تذکر می دهد «ان» در آیه، مخففه از مثقاله است، آن را به صورت وصلیه معنی می کنند. ر. ک: «روض الجنان و روح الجنان فی تفسیر القرآن»، تحقیق دکتر محمد جعفر یاحقی و دکتر مهدی ناصح، ج ۱۵/۲۷۰.

۱۱. نصیلانame «بیانات»، مقاله «اصطلاحات قرآنی در محاوره فارسی»، بهاءالدین خرمشاهی، سال اول، شماره ۱/۳۸، بهار ۱۳۷۳.